

Practical

Skills

and

Business

Studies

Purple Sky and Blue Waves

Door Rob Groot Zevert

Hoe beleef je de ruimte om je heen?

Wat zijn de kenmerken van een publieke ruimte en hoe wordt deze ruimte ingericht? Wie bepaalt dat eigenlijk? Wat zijn de menselijke verhoudingen tot dit onderwerp en hoe kan je daar invloed op uitoefenen? Dát is het onderliggend thema van de tentoonstelling *Purple Sky and Blue Waves*.

Purple Sky and Blue Waves is onderdeel van de serie Cluster Bubble, een jaarlijks terugkerende reeks groepstentoonstellingen waarin telkens een medium uit de beeldende kunst onder de aandacht wordt gebracht. Schilderkunst bijvoorbeeld in 2019 of beeldhouw- en installatiekunst in 2021. Het doel van deze reeks is in ieder geval dat de werken elkaar versterken. Vandaar ook de naam Cluster Bubble, een verwijzing naar verbinding en onderlinge samenhang. Cluster Bubble 2022 met de titel *Purple Sky and Blue Waves*, is gericht op video, nieuwe media, video-installaties en filmwerken. In de tentoonstelling worden presentaties getoond die variëren van abstracte en verzamelde lichtbeelden, registraties van performances, kunstfilms, stop-motion producties, documentaire film en video-installaties. Rode draad in deze tentoonstelling, waarin al deze filmwerken zich manifesteren, is het publieke domein en de menselijke verhouding daartoe.

Wil je dat wel, invloed uitoefenen op je omgeving of gebeurt dat automatisch door je fysieke en mentale aanwezigheid? Hoe werkt dat dan? Kan je überhaupt ergens ruimte toe-eigenen en wat als je helemaal geen ruimte wilt innemen?

Hoe je je omgeving beleeft en ervaart en welk gedrag daar bij hoort is erg afhankelijk van je mentale gesteldheid en ook van wáár je je bevindt, in wat voor soort ruimte. Waar deze voor wordt gebruikt, hoe deze is ingericht en hoe 'openbaar' de ruimte is. Het gedrag in de publieke omgeving of de invloed die je uitoefent wordt bepaald door veel factoren. Herken je bijvoorbeeld de situatie en ben je al bekend met de plek, ben je alleen of met een groep? En wat te denken van specifieke plekken die privé ogen maar dat niet zijn, zoals bijvoorbeeld een winkel, een bibliotheek of een tentoonstellingsruimte als Omstand. Dit roept meteen weer nieuwe vragen op: zijn er misschien (onzichtbare) beperkingen om dit soort ruimtes te betreden? Welke dan? Hoe en door wie wordt dat bepaald? Overigens gaat het hier vaak om uiterlijke en fysieke kenmerken van de omgeving. Mentale kenmerken in relatie tot het publiek domein vertellen eerder iets over je houding. En bij onzichtbare beperkingen om ruimtes te betreden denk je al snel aan internet, met YouTube, Instagram of TikTok. Hoe openbaar is dát en welke houding neem je daar aan?

De kunstenaars in deze tentoonstelling kiezen allen nadrukkelijk voor het medium film of video om in te werken. Ze zijn, ieder op volstrekt eigen wijze, nauw betrokken bij omgevingen: politieke, sociale, openbare, maatschappelijke, culturele, natuurlijke, etc. Ze stellen daarbij vragen over hun eigen identiteit, de eigen dagelijkse omgeving, omgevingen die verboden zijn of creëren juist eigen omgevingen.

Tanja Engelberts is al jaren bezig om het veranderende Noordzeelandschap van olie- en gasplatforms vast te leggen. In haar artistieke praktijk vraagt ze zich af wat er gebeurt met processen die mensen in gang zetten, maar waarvan ze de consequenties niet zelf meer mee gaan maken. In de film 'Decom' portretteert Tanja een ontmantelingswerf waar olieplatforms worden gesloopt. De film is verstoken van mensen. Machines hebben het overgenomen.

Valentina Gal creëert digitaal geconstrueerde video's over subculturen, die ze het liefst toont in grote video-installaties. Ze neemt de vrijheid om tussen verschillende begrippen en waarheden te schakelen, om op die manier haar eigen ervaringen en gevoelens te delen én die andere wereld te laten zien. In de video-installatie *The Spirit is willing, but the Flesh is Furry (2020)*, worden we opgenomen in de wereld van 'furry fandom', de subcultuur waarin mensen een alter ego aannemen als furry en waarvoor ze zich vaak in levensgrote harige kostuums hullen.

De beeldende kunstenaars Bram Kuypers & Lennart de Neef vormen sinds 2018 het gelegenheidsduo Kuypers & de Neef. In dit samenwerkingsverband combineren Bram en Lennart hun interesses in landschap en beweging met materialiteit en licht. De video die Kuypers en de Neef bij Omstand laten zien is een compilatie van opnames voor een project met de meettrein UFM120 van het bedrijf EU-railscout, die 's nachts speciale treinen laat rijden om de bovenleiding van het Nederlandse spoornetwerk te inspecteren op slijtage. De opnames dienen tevens als oriëntatie voor een vervolgproject over de sublimiteit van het blauwe licht.

Salim Bayri maakt sculpturen in virtual reality. Zijn kunst bestaat uit een compilatie van objecten en beelden die kunnen worden opgevat als een vorm van 'opslag', over van alles wat hem maar opvalt. Zijn films, tekeningen, prints en wearables stimuleren mensen om na te denken over semi-sociale politieke thema's, die hij op een zacht-absurdistische manier van betekenissen voorziet. Naast deze 'professionele activiteit' als beeldend kunstenaar, upload Salim zijn experimenten en lijvige video's op YouTube met het idee dat 'waarschijnlijk niemand ernaar zal kijken'. Deze keer stond Omstand erop ze aan haar bezoekers te tonen. De selectie van deze video's, in verder niet al te ver doorgedachte ideeën, geven een beeld van een zich verder uitdijend openbaar domein en een toegepaste *soeveriniteit* van de kunstenaar zelf.

Hans van Houwelingen onderzoekt in zijn werk de relatie tussen kunst en samenleving, politiek en ideologie. Dit doet hij in de vorm van interventies in de publieke ruimte, films, tentoonstellingen, lezingen en publicaties.

In de tentoonstelling *Purple Sky and Blue Waves* tonen we de documentaire *Tussen Blauwe Golven en Groene Corridor*. Een film uit 2020, die in 2021 in première ging. Aanleiding hiervoor was het plan van de gemeente Arnhem om

het iconische omgevingskunstwerk Blauwe Golven (1977) van kunstenaar Peter Struycken te slopen en plaats te laten maken voor een park: de Groene Corridor. Houwelingen verzamelde een groep jonge kunstenaars en kunststudenten, onder de naam ArtezTeam, die onderzoek deden naar dit proces. Het project groeide uiteindelijk uit tot een twee jaar durend onderzoek, met honderden uren aan interviews met politici, historici, buurtbewoners, scholen, bedrijven, juristen, erfgoedinstellingen, architecten, kunstinstututen, kunstliefhebbers en kunsthaters.

De documentaire moet vooral worden gelezen als een onderzoek naar hoe in Nederland omgegaan wordt met cultureel erfgoed en kunst in de openbare ruimte. Niet in de laatste plaats zijn het deze jonge kunstenaars van het ArtezTeam die — consequent ook zichzelf in beeld brengend — impliciet de contouren schetsen van een nieuwe kwetsbare generatie die zich een weg baant in een gepolitiseerd artistiek klimaat en van het ongrijpbare domein van de openbare ruimte van de stad.

Ioanna Mitza, recent afgestudeerd aan ARTEZ, afdeling BEAR, doet onderzoek naar de belichaamde problemen in postkoloniale omgevingen van onder andere migratie, racisme, marginalisering en gendervooroordelen, in relatie tot de gekoesterde ruimte. In haar videoperformances en publieke interventies is de beslissing om te focussen op lichaamsbeweging tegelijk een poging om het lichaam te onderzoeken. De openbare ruimte is hiervoor het ideale platform. In het onderzoeken van de relatie tussen het menselijk lichaam en zijn omringende ruimte, vraagt de kunstenaar zich af hoe ze elkaar vormen en in hoeverre ze vooraf zijn bepaald? Wie heeft er toegang tot en de keuzevrijheid om in ongeacht welke ruimte te doen of te zijn? Ze zet hiervoor zichzelf in maar ook het publiek dat, gevraagd en ongevraagd, onderdeel wordt van dit openbare beleid.

Geert Mul onderzoekt in een stroom van experimentele kunstwerken de poëzie in de taal van nieuwe media: In prints, lichtobjecten, video en interactieve computerinstallaties. In zijn recentere werk onderzoekt Mul de scheidslijnen tussen Mens, Machine en Natuur. Drie categorieën die vanwege hun fysieke kwaliteit de suggestie wekken gescheiden domeinen te zijn. Maar de definities blijken een fundamentele vorm van politiek en worden onder druk zichtbaar en vloeibaar. Zo bracht de Corona-crisis vragen die we voorheen alleen in het domein van de filosofie zouden plaatsen opeens midden in het maatschappelijke debat: Natuur of politiek? Cultuur of natuur? Overheid of algoritme? Mens of machine? Individu of gemeenschap? De relatie tussen mens, machine en natuur worden bemiddeld door cultuur. De noodzaak tot deze bemiddeling valt samen met het moment waarop mens, natuur en machine niet meer langer samenvallen. Kunst is bij uitstek geschikt om deze situatie te verkennen, te bevragen en zichtbaar te maken, met poëzie als methode én als product.

In de immersieve video/audio installatie uit 2021: Queries in Algorithmic Landscapes onderzoekt Mul het 'ik' en 'de ander' in de context van technologische media. Mul construeerde verschillende dialogen uit filmtekstvoorbeelden en plaatste ze in door de computer gegenereerde scènes van de natuur: zwevende bladeren, wolken, regen en sneeuw.

6 ~ Tanja Engelberts

8 ~ Valentina Gal

10 ~ Bram Kuypers &
Lennart de Neef

12 ~ Salim Bayri

14 ~ Hans van Houwelingen

16 ~ Ioanna Mitza

18 ~ Geert Mul

Tanja Engelberts

Tanja Engelberts onderzoekt hoe je landschappen kunt documenteren die niet langer zichtbaar zijn. Deze landschappen variëren van kunstmatige eilanden tot de eindeloze Noordzee, en zijn vaak gerelateerd aan de fossiele brandstof industrie.

Zo dompelde ze zich onder in het industriële landschap van de Noordzee door mee te varen met onderhoudsschepen en te spreken met offshore medewerkers. Door middel van films, prints, geluidswerk en teksten waarin de sfeer en beleving van deze plaatsen wordt vastlegt, krijgt het landschap vorm.

Tanja Engelberts behaalde een MA Fine aan Chelsea College of Art & Design. Andere artist in residenties zijn (onder andere) Rijksakademie van beeldende kunsten (NL), Banff Centre for Arts and Creativity (CA) en The Ucross Foundation (VS). Ze woont en werkt momenteel in Den Haag.

500 meters afar, night-time, 2020, 22,5 x 40 cm. Digital print on Hahnemühle Photrag. Courtesy: Galerie Caroline O'Brien

Decom (Installation shot) 2021, Video, loop 1'4"56", 4K / 16:9 Kleur. Collectie: De Nederlandsche Bank, Normec Group. Courtesy: Rijksakademie van beeldende kunsten / Galerie Caroline O'Brien, Photo: Sander van Wietum

Decom (still), 2021, Video, loop 1'4"56", 4K / 16:9 Kleur. Collectie: De Nederlandsche Bank, Normec Group. Courtesy: Rijksakademie van beeldende kunsten / Galerie Caroline O'Brien

Decom (still), 2021, Video, loop 1'4"56", 4K / 16:9 Kleur. Collectie: De Nederlandsche Bank, Normec Group. Courtesy: Rijksakademie van beeldende kunsten / Galerie Caroline O'Brien

Valentina Gal

The Spirit is willing, but the Flesh is Furry Video installatie, 10:36 min. Muziek door Joeri Woudstra. Courtesy LIMA Media Art, Amsterdam 2020

In *The Spirit is Willing, but the Flesh is Furry* (2020), een video-installatie van Valentina Gal worden we opgenomen in de wereld van 'furry fandom'. Een subcultuur waarin mensen een alter ego aannemen als furry (mensen met liefde voor antropomorfe dieren) waarvoor ze zich soms in levensgrote harige kostuums hullen en zo, als 'fursona', even ontsnappen uit de alledaagse realiteit. De setting van waaruit je haar werk bekijkt, is voor Gal belangrijk en moet een zeker comfort oproepen. Als bezoeker van deze tentoonstelling kan dat vanuit een bed waardoor je zelf in alle ontspanning even kan wegdrijven, net als de fursona's zelf.

Gal is geïnteresseerd in onze vaak hyperrealistische samenleving waarin we door social media worden opgescheept met onhaalbare idealen. In een wereld waarin de online identiteit steeds belangrijker wordt geacht, wordt het doel te voldoen aan 'online idealen' steeds groter en dreigen we de grip op de werkelijkheid te verliezen, aldus Gal. Door tijdelijk in een andere wereld te stappen — online of offline — zoeken mensen een zekere ontspanning. Gal wil via haar werk die andere wereld laten zien. Deelname aan zo'n subcultuur is voor haar essentieel om het werk naar eer en geweten te kunnen maken. Maar ze maakt geen documentaires: "Als kunstenaar permitteer ik mij de vrijheid om tussen verschillende begrippen en waarheden te schakelen, om zo de buitenstaander de ervaring en het gevoel over te brengen van mijn innerlijkheid." Eerder deed ze dat in haar filminstallatie *Best of Breed* (2017) over hondenshows.

Bram Kuypers is in 2014 afgestudeerd aan de Bachelor Fine Art te Artez in Arnhem. Sindsdien heeft hij artist-in-residencies gevolgd te Schloß Ringenberg in Duitsland (2016), de SRV van VHDG in Leeuwarden en het Banff Centre for Art and Creativity in Banff, Canada. Kuypers werkt voornamelijk aan locatie-specifieke projecten waarin hij naar discrepanties en overeenkomsten zoekt tussen de verschillende discoursen waarin de betekenis van een plaats of landschap kan worden gelezen. De vluchtigheid van mobiliteit en beweging speelt hierin een grote rol en Kuypers' werk is vaak een tijdelijk body-of-work van performance, sculptuur en installatie. Om deze tijdelijkheid te overkomen concentreert Kuypers zich recentelijk meer op het gebruik van film.

Lennart de Neef studeerde af aan Product Design op de HKU, in 2019 resident bij PADA studios in Lissabon, Portugal. De Neef onderzoekt in zijn praktijk ideeën over het decorum waarin we als mensen kiezen te verblijven en welke structuren er daadwerkelijk achter de façades van, bijvoorbeeld, commercie en ruimtelijke ordening liggen. In zijn sculpturen en (licht)installaties ontluikt de Neef een vervreemding tussen de eigenschappen van materiaal in relatie tot de uitstraling die het geacht wordt te hebben.

Sinds 2018 vormen Bram Kuypers en Lennart de Neef het gelegenheidsduo Kuypers & de Neef. In dit samenwerkingsverband combineren Bram en Lennart, respectievelijk, hun beide interesses in landschap en beweging met materialiteit en licht om tot nieuwe (werk)vormen te komen. Voor het project 'Nothing to See' (2018) onderzochten ze het materiaalgebruik, vormtaal en ruimtelijke afbakening van reclame-uitingen en winkelgevels.

De video die Kuypers en de Neef bij Omstand laten zien is een compilatie van proefopnames voor een project met de meettrein UFM120. Deze speciale trein rijdt, overwegend, 's nachts om de bovenleiding van het spoor in Nederland te inspecteren op slijtage. Hiervoor maakt de UFM120 gebruik van een krachtige blauwe lazer die verticaal naar boven schijnt. Dit verschijnsel is vanaf grote afstand te zien en aanleiding voor vele meldingen van UFO's of bovennatuurlijke waarnemingen. Ook Kuypers en de Neef werden op een zomeravond verast door het blauwe schijnsel aan de donkere hemel. Ondanks dat zij de mogelijkheid van een UFO al snel uitsloten, bleek een trein als oorzaak van het licht minstens zo interessant. Het bedrijf Eurailscout, dat de UFM120 opereert, deelde enthousiast de dienstregeling van de trein. De opnamen in de video zijn gemaakt tijdens nachtelijke achtervolgingen van de UFM120 en dienen als oriëntatie voor een vervolgproject over de (technische) sublimiteit van het blauwe licht.

Zonder titel (proefopnames voor project met de UFM120) 2021, Kuypers & de Neef, Videoloop 00:05:26

Bram Kuypers & Lennart de Neef

Kuypers & de Neef, Gall & Galaxy — Mdf, aluminium, T-lampen & vinyl — 2019

Kuypers & de Neef, Zaalzaanzicht 'Nothing to See' — Group exhibit op at Locatie Spatie, Arnhem — 2019

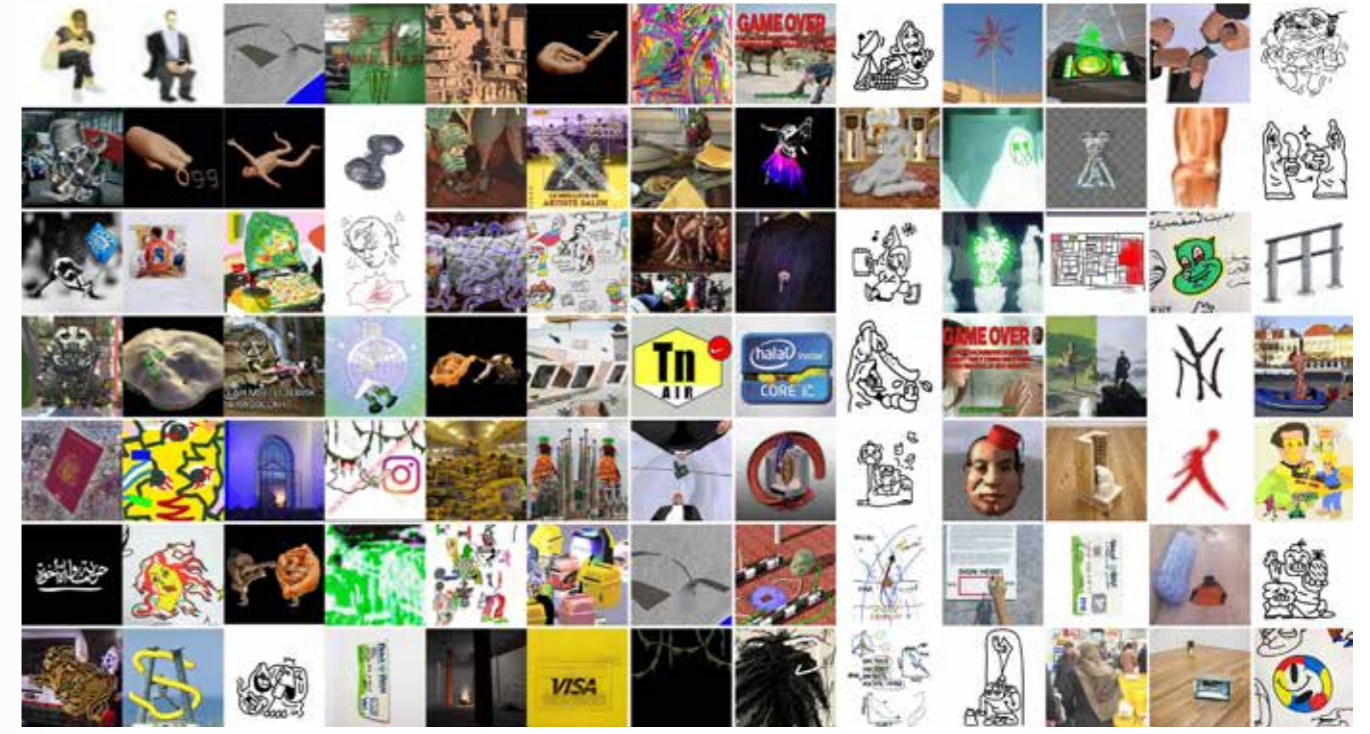
Corner Links, Tijdens de Rijksakademie Open, 2019. "Ik wilde mezelf vervreemden van wat ik had gemaakt en besloot mijn blik op de tael aan te passen om daarmee een geïmproviseerde stroom van nieuwe verhalen en onverwachte betekenissen uit te lokken."

'DUTCH PLAY' door G en Salim Bayri. Photo Paper—A4 (2020). Langlopende samenwerking sinds hun ontmoeting op de Rijksakademie, deze foto komt uit hun gezamenlijke archief.

Salim Bayri

Salim Bayri maakt sculpturen in virtual reality. Zijn kunst bestaat uit een compilatie van objecten en beelden die kunnen worden opgevat als een vorm van 'opslag', over van alles wat hem maar opvalt. Zijn films, tekeningen, prints en wearables stimuleren mensen om na te denken over semi-sociale politieke thema's, die hij op een zacht-absurdistische manier van betekenissen voorziet. Naast deze 'professionele activiteit' als beeldend kunstenaar, upload Salim zijn experimenten en lijvige video's op YouTube met het idee dat 'waarschijnlijk niemand ernaar zal kijken'. Deze keer stond Omstand erop ze aan haar bezoekers te tonen. De selectie van deze video's, in verder niet al te ver doorgedachte ideeën, geven een beeld van een zich verder uitdijend openbaar domein en een toegepaste *soevereiniteit* van de kunstenaar zelf.

IG grid op de YouTube page van Salim Bayri

Oll Thief, 2018, 12 x 8 cm, Schilderij in hotelkamer n204 van hotel Bazar't en t'el, uap, 2018

Hans van Houwelingen

Hans van Houwelingen onderzoekt in zijn werk de relatie tussen kunst, de samenleving, politiek en ideologie. Door interventies in de publieke ruimte, films, tentoonstellingen, lezingen en publicaties. *Tussen Blauwe Golven en Groene Corridor* is een documentaire uit 2020 die hij samen maakte met een groep kunststudenten en jonge kunstenaars. Onder de naam ArtezTeam deed deze groep gedurende twee jaar onderzoek naar de besluitvorming rondom de plannen van de gemeente Arnhem om het iconische omgevingskunstwerk *Blauwe Golven* (1977) van kunstenaar Peter Struycken te slopen om plaats te maken voor een groen stadsparkje: de *Groene Corridor*.

Doorgaans houdt een kunstwerk zich op binnen conventionele institutionele, culturele, economische en politieke kaders. In deze film zijn de rollen omgedraaid. De kaders spelen de hoofdrol en bewegen zich binnen de context van dit kunstwerk. Alle actoren die we normaal gesproken kennen als voorwaarde scheppend, spelen nu zelf de hoofdrol in een ondoordringend drama van de cultuur. Centraal hierbinnen is de vraag hoe Nederland omgaat met haar cultureel erfgoed. Wat betekent ons cultureel erfgoed, wat is haar waarde en welke factoren bepalen haar lot?

Niet in de laatste plaats zijn het de jonge kunstenaars van het ArtezTeam zelf — zichzelf consequent in beeld brengend — die en passant de contouren schetsen van een nieuwe kwetsbare generatie die zich een weg baant in een artistiek klimaat dat volledig is gepolitiseerd en het ongrijpbare domein van de openbare ruimte van de stad.

Alle afbeeldingen zijn Stills uit de documentaire *Tussen Blauwe Golven en Groene Corridor* van H.v.Houwelingen (2020) FullHD 01:14:07

FAM, 2020, Duration: 03'27" (loop), Format: Video FullHD/ 16:9 Colour

U_Centraal, 2021, Duration: 12'08" (loop), Format: Video FullHD/ 16:9 Colour

Ioanna Mitza

Ioanna Mitza is een interdisciplinaire kunstenaar die woont en werkt in Nederland en Griekenland. Ze studeerde eerder muziek aan de Norwegian Academy of Music in Oslo. Het afgelopen jaar is ze afgestudeerd aan ArtEZ, afdeling BEAR-fine art. Ze doet onderzoek naar de belichaamde problemen in postkoloniale omgevingen van onder andere migratie, racisme, marginalisering en gendervooroordelen, in relatie tot de gekoesterde ruimte. Hier is het begrip 'ruimte' niet alleen dat wat we kunnen zien, maar ook een begrip dat we nog niet kunnen bepalen en graag willen verkennen. In haar videoperformances en publieke

interventies is de beslissing om te focussen op lichaamsbeweging tegelijk een poging om het lichaam te onderzoeken. De openbare ruimte is hiervoor het ideale platform. In het onderzoeken van de relatie tussen het menselijk lichaam en zijn omringende ruimte, vraagt de kunstenaar zich af hoe ze elkaar vormen en in hoeverre ze vooraf zijn bepaald? Wie heeft er toegang tot en de keuzevrijheid om in ongeacht welke ruimte te doen of te zijn? Ze zet hiervoor zichzelf in maar ook het publiek dat, gevraagd en ongevraagd, onderdeel wordt van dit openbare beleid.

Bridge, 2021, Duration: 06'11" (loop), Format: Video FullHD/ 16:9 Colour

Space for the River, 2021, Duration: 06'43" (loop), Format: Video FullHD/ 16:9 Colour

Geert Mul

Geert Mul onderzoekt in een stroom van experimentele kunstwerken de poëzie in de taal van nieuwe media: In prints, lichtobjecten, video en interactieve computerinstallaties. 'A.I. and the Other' is een creatief onderzoek van Geert Mul dat zich richt op de wederzijdse relatie tussen de noties van ik, de ander en media. In een reeks kunstwerken verkent Mul het 'ik' en 'de ander' in de context van technologische media. 'Database Dialogues for Algorithmic Landscapes' was het eerste kunstwerk in deze serie. Het bestaat uit audiosamples van honderden Hollywood-filmdialogen die de vragen bevatten als 'Wie ben jij?' of 'Wie ben ik?'. En antwoorden op deze vragen, zoals 'Wie wil je dat ik dat ben?' In de immersive video/audio installatie uit 2021 *Queries in Algorithmic Landscapes* onderzoekt Mul het 'ik' en 'de ander' in de context van technologische media. Mul construeerde wederom verschillende dialogen uit de filmtekstvoorbeelden en plaatste ze in door de computer gegenereerde scènes van de natuur: zwevende bladeren, wolken, regen en sneeuw.

In zijn recentere werk onderzoekt Mul de scheidslijnen tussen Mens, Machine en Natuur. Drie categorieën die vanwege hun fysieke kwaliteit de suggestie wekken gescheiden domeinen te zijn. Maar de definities blijken een fundamentele vorm van politiek en worden onder druk zichtbaar en vloeibaar. Zo bracht de Corona-crisis vragen die we voorheen alleen in het domein van de filosofie zouden plaatsen opeens midden in het maatschappelijke debat: Natuur of politiek? Cultuur of natuur? Overheid of algoritme? Mens of machine? Individu of gemeenschap? De relatie tussen mens, machine en natuur worden bemiddeld door cultuur. De noodzaak tot deze bemiddeling valt samen met het moment waarop mens, natuur en machine niet meer langer samenvallen. Cultuur is een fenomeen dat ons van een gemeenschappelijke bedding zou moeten voorzien. Hoe ontsnappen we uit onze recursieve technocultuur? Hoe zorgen we ervoor dat we ons niet meer concentreren op 'wat zal komen' maar op 'wat we willen dat er komt? Kunst is bij uitstek geschikt om deze situatie te verkennen, te bevragen en zichtbaar te maken, met poëzie als methode én als product.

Alle afbeeldingen zijn Stills uit *Queries in Algorithmic Landscapes*, onging Loop-videomapping and sound.

#PossiblyInMichigan

door Fenne Saedt

Voor Omstand schrijft Fenne Saedt columns die raken aan de thematiek van de tentoonstellingen. Ze komen voort uit persoonlijke herinneringen, fascinaties of dingen ze tegenkomt.

Je zou het een opera-sprookje van kannibalisme, verlangen en angst kunnen noemen: *Possibly in Michigan*, een videowerk van kunstenaar Cecilia Condit (11:40 min) waarin schoonheid het beest ontmoet in het surrealistische landschap van een winkelcentrum in een Amerikaanse buitenwijk. Twee jonge vrouwen met een voorliefde voor “geweld en parfum” worden achter na gezeten door een kannibaal genaamd Arthur. De gemaskerde stalker achtervolgt de vrouwen naar hun huis, maar eenmaal daar aangekomen staat hij voor een verrassing en nemen de vrouwen wraak. Arthur wordt vermoord en vervolgens zelf opgegeten. De korte film eindigt met de komst van een vuilnisman die nietsvermoedend de in een plastic vuilniszak verpakte resten van de Arthur meeneemt in zijn vuilniswagen.

#PossiblyInMichigan is niet alleen de titel van het in 1983 gemaakte experimentele videowerk van Condit en tevens onderdeel van de vaste collectie van het MoMA in New York, maar ook een hashtag met inmiddels meer dan 69.4 miljoen views op TikTok. Videokunstenaar Cecilia Condit is 73 jaar, én sinds kort een hit op deze onder jongeren fameuze app waar voornamelijk make-up tutorials, playback video's en memes van gemiddeld 15 seconden op verschijnen.

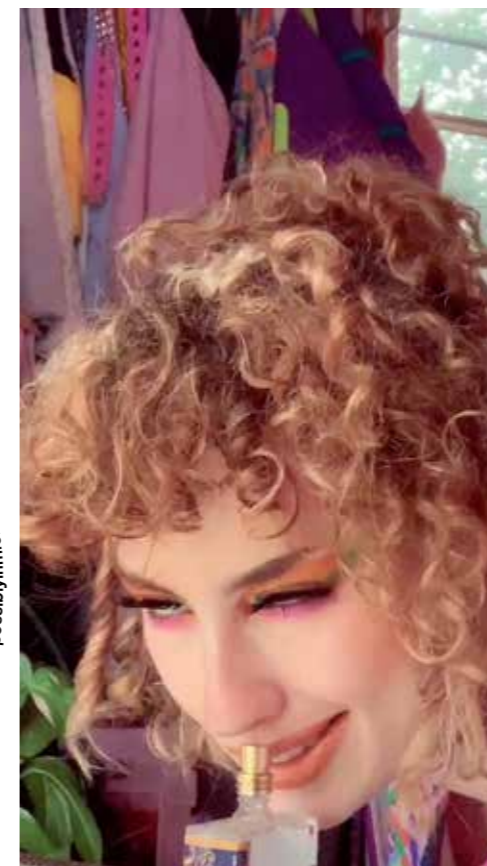
Cecilia Condit, *Possibly in Michigan*, 1983, film still. Courtesy: the artist

Condit is een Amerikaanse videokunstenaar. Haar films staan bekend om hun pogingen om traditionele representaties van vrouwen ondermijnen. Ze verkent archetypische thema's waarbij haar personages vaak worden gevormd door geweld, koelbloedigheid en trauma. Thema's die tijdloos lijken te zijn en een jongere generatie vandaag de dag nog altijd bezighoudt, zo blijkt. De afgelopen jaren was het nogal stil rondom

Condit's praktijk: geen nieuwe shows in gerenommeerde galerieën of een overzichtstentoonstelling in een groot museum. Dat ze bijna vier decennia na het maken van *Possibly In Michigan* een virale influencer zou worden en miljoenen mensen over de hele wereld zou bereiken, had de kunstenaar nooit van haar leven verwacht.

TikTok gebruikers lenen de muziek en audio gecomponeerd door Karen Skladany van Condit's videowerk om er vervolgens hun eigen invulling aan te geven. Bijvoorbeeld door een scene uit het kunstwerk na te spelen door de gesproken teksten te playbacken of een dansje te maken op de experimentele muziek.

Openbare ruimte of *publieke ruimte* is de ruimte of plaats die voor iedereen toegankelijk is. Het is een fysieke plaats waar een groot deel van het publieke leven zich afspeelt. De meeste openbare ruimtes bevinden zich in de open lucht, maar ook vrij toegankelijke overheidsgebouwen en publieke instellingen kunnen tot de openbare ruimte worden gerekend, aldus Wikipedia.

eliza (@jumpingspider). Possibly in Michigan user perfume counter—Dopamine Co.—oh you don't think so? #possiblyinmichigan

Kayla (@vintagepast). Out of her head pt. 2 — Kayla. You asked for a part 2. #vintage #retro #weirdcore #dreamcore #surreal #horror #scary #1950s #50s #surrealism #creepy #outofthead ..

Omstand, space for contemporary art, Arnhem (NL) organiseert tentoonstellingen. Bij elke tentoonstelling verschijnt een magazine. Deze editie verschijnt bij de tentoonstelling *Purple Sky and Blue Waves* te zien bij Omstand van 9 april t/m 22 mei 2022

DEELNEMENDE KUNSTENAARS

Tanja Engelberts
Valentina Gal
Bram Kuypers &
Lennart de Neef
Salim Bayri
Hans van Houwelingen
Ioanna Mitza
Geert Mul

CURATOR

Rob Groot Zevert (Omstand)

CONCEPTONTWIKKELING

team Omstand: Rob Groot Zevert,
Lieven Hendriks en Fenne Saedt

TEKSTBIJDRAGEN

Rob Groot Zevert en Fenne Saedt

REDACTEUR

Rob Groot Zevert (Omstand)

GRAPHIC DESIGN

studio Corine van der Wal

PRINTING

Printis, Arnhem

MET DANK AAN

Mondriaan Fonds
Provincie Gelderland
Gemeente Arnhem
Prins Bernard Cultuurfonds
Plaatsmaken, Arnhem
DE.GROEN, Arnhem
Ivo Rodriques (Team Omstand)

Dit is een uitgave van Omstand, space for contemporary art, Arnhem. Voor vragen of contact, mail naar: info@omstand.nl

© 2022 Omstand, Arnhem, NL

Als we het over de openbare ruimte hebben, onderscheiden we fysiek van digitaal — terwijl de fysieke openbare ruimte steeds digitaler wordt. Daarnaast kunnen we wel stellen dat het internet bij uitstek een voorbeeld is van een publieke ruimte waar men ongedwongen over webpagina's surft en binnen enkele secondes een comment achterlaat. Sterker nog, mensen lijken er 'eerlijker' dan in de échte wereld. Vindbare informatie wordt binnen no-time ontleent, gecopy-pasted en daarmee eigen gemaakt.

Je zou je kunnen afvragen hoeveel van de TikTok gebruikers zich er daadwerkelijk bewust van zijn dat ze een experimenteel videokunstwerk uit de jaren '80 als inspiratiebron hebben gebruikt, en of ze überhaupt wel weten wie het oorspronkelijke werk gemaakt heeft. Ergens is het ook ironisch dat een psychologisch diep gelaagd kunstwerk als *Possibly in Michigan* opeens het decor wordt van vluchtige, populaire cultuur. Desalniettemin vertelt het verhaal van een 73-jarige kunstenaar die opeens wereldberoemd is geworden onder generatie Z, dat een platform als TikTok misschien wel een toegankelijker publieke ruimte is dan het hermetisch afgesloten museum waar je 16 euro voor een toegangkaartje neer moet leggen.

The brutal, surreal and darkly funny 1983 art/musical has, somehow, become TikTok tobbop

Purple Sky and Blue Waves

Tanja Engelberts
Valentina Gal
Bram Kuypers &
Lennart de Neef
Salim Bayri
Hans van Houwelingen
Ioanna Mitza
Geert Mul

Wat zijn de kenmerken van een
publieke ruimte en hoe wordt
deze ruimte ingericht? Wie bepaalt
dat eigenlijk? Wat zijn de menselijke
verhoudingen tot dit onderwerp en
hoe kan je daar invloed op uitoefenen?
Dát is het onderliggend thema van de
tentoonstelling *Purple Sky and Blue Waves*.

Omstand, space for
contemporary art,
Arnhem (NL) organiseert
tentoonstellingen. Bij elke
tentoonstelling verschijnt
een magazine. Deze
editie verschijnt bij de
tentoonstelling *Purple
Sky and Blue Waves* te
zien bij Omstand van 9
april t/m 22 mei 2022